

Σχόλια. Αντίμηνε βροχίας.] ὅτι τῆς δαφνίων ὀ-
φον. ὅτι οὐ εἶχον ταύτῃ. ἀντί τέτων αὐτὸν εἶδον.

CHRIST. Αντίμηνε βροχίας.] Pauperem & frugalem victum per hæc significat. Sed Leogore cœna deliciosa fercula apponebat. Nam Phasi- nos aluisse dicitur Leogoras vt in Nubibus ait hic Comicus τοὺς φασιανούς οὗς τρέφει λειωόρας, Quos quidem non ad equos, sed ad aues referri vult Athenæus lib. 8. Propterea eum infestatur vt γαστρόμαργον Plato (Comicus puta) in περιαλγεί. Fuit autem hic Leogoras pater Andocidæ Rhetoris & magistratum gessit. vide Plutarchum in vitis decem Rhetorum.

Σχόλια. Ἡπερ Αντιφῶν.] Αντιφῶν τῷ Ανδοκίδου. ὡς οὐ περιερίπται. καὶ ὅτι ἡ πένης ἡ ὀ Αντιφῶν.

BISSETVS. Ενταύτῃ ἔλλειψίς ὅστι τῷ μάλλον. μάλλον ἢπερ Αντιφῶν. οὗτω καὶ Ομηρος Ἰλιάδ. α. Βέλομ' ἐγὼ λαὸν σόν' ἔμμελαι, ἢ δ' ἀπολέσται.

CHRIST. Ἡπερ Αντιφῶν.] Et hunc Antiphōtem pauperem & famelicum fuisse ostēdit. Fuit autem Sophili filius Rhetorum decem, quorum vitā descripsit Plutarchus, primus, quique δεικνύων χαρακτῆρα exulisse dicitur post Gorgiam, A persuadēdi felicitate & arte Nestor olim vocatus & λογομάχερος. De eo magnificē scripsit Thucydides laudavitque supra omnes: floruit quo τῆροι e quadringenti regnabant. Lege plura de eo apud Philostratū iuniorem in vitis Sophistarū. Plutarchus ex Cécilio eum facit Thucydide discipulū, sed verisimilior testis est Sudas qui διδ' ἀσιαλον non μαθητῶν dixit Thucydide, Fertur enim fuisse Anti-
phon αὐτοδιδάκτος & vt dicitur post paulò θυμο-

sófos. Scholiastes Græcus hunc Antiphontē facit Andocidæ filium, quod mihi nec persuadeat ipsa Antiphontis παῖθ, vt putem ista Græca Scholia, frustra esse diuersorum malè conglutinata.

Σχόλ. Ες Φάρβαλον.] Φάρβαλος πόλις Θεσσαλίας. ἢ Εὐπολις ἐμφαίνει πλὴν. περὶ βροχίας ἐν ταῖς πόλεσιν. καὶ ὡς Μωυίας ἐπένης ἀμέλει κλαύσει. ὅτι ἀγρονομὸς ἵσταται πρὸς τῷ μοσείῳ. ὅτι θεῶν ἐνεκα ἔπλευσε, κακὸς ἂν εἴσει. πένεσας δὲ φασι λέεσται, ὅτι Ἰπτικὸν ὡς τῶν Θεσσαλοῦν. ἔθνος ἢ ἡ πάλαι δ' ἀπὸ Πενέσας τῆς ἑπανυμίας ἔχον. ὅς ἀνέφερε τὸ γένος εἰς Θεσσαλὸν τὸν Ηρακλέα. δέον ἐν εἰπεῖν μὲν τῆς πολιτευσίμων σὺν τῷ, εἶπε μὲν τῆς πένεσων. ἀντί τῷ μὲν τῆς πενήτων. κατὰ λελεμύρων γὰρ ἡ τὸ σύστημα τῆς πένεσων. καὶ λοιπὸν οἱ Πένητες, καὶ οἱ θῆτες, Πένεσαι ὀκαλοῦτο.

BISSETVS. Πένεσαι μέρος τῆς Βοιωτίας, ὅτι τῶν Θεσσαλοῦν ὑπήκουσε, καὶ ἐκλήθησαν πρότερον Μενέσαι, ὡς τῶν ἐκείνῳ μνησθέντων. δὲ πένεσαι. ἀλλαχῶ δὲ πένεσαι ὡς Θεσσαλοῦ οἱ μὴ γόνου δούλοι, πολέμου δὲ ἠλοῦτες.

CHRIST. Ες Φάρβαλον.] De hac ad Pharsalū vrbē Thefali legatione quā obiit Aminias, meminit Eupolis in vrbibus, eumque insinulat ὡς περὶ βροχίας, quasi λακωνίζοντα. Crates in σεείφοις (malè in Scholiis Græcis ad Nubes, δ' ἐρίφοις) eum vocat ἀλαζόνα, κόλακα ἢ συνοφάντω. Qui verò sint Penestæ nos alibi docuimus, nepe mercenarij & ambacti genus verè Ἰπτικόν, Quidam tamen à Penesta Heraclida ortos volunt. Dixit autē πένεσαι pro πολιτευσίμοις quod expectabant auditores. Et tamen adludit omnino ad eius paupertatem. Nā Thefali illi Penestæ & θῆτες dicti quia pauperes.

ΣΤΡΟΦΗ
εἶχον θ'.

Ωμαδέει Αὐτόμηνε. ὡς σε μακαρίζοιμι
Παῖδας ἐφύτευσας ἔπ' ἡγεμονικωτάτας.
Προταμίη ἀπασί φιλόν, ἀνδρα τε βροχιάτων
Τὸν κίθαροῖδ' ὄτατον ὃς χάρις ἐφέπειτο.
Τὸν δ' ἰσοκλειτῶν, ἔτερον ἀργαλέον ὡς βροχόν.
Εἶτ' Αἰφραδῶν πολὺν ἢ θυμοβροχιάτων.
Ὀν τινά πατ' ὤμοσε μαζόντα ὡς ἀμνηστος,
Ἀλλ' ἀπὸ βροχίας φύσεως, ἀντὶ μάτρων ἐμαθ' εἶν
Γλωττοποιεῖν, εἰς τὰ πορνεῖ εἰσιόνθ' ἐκείσοτε.

Σχόλια. Ωμαδέει Αὐτόμηνε.] ὁ Αὐτόμηνος ἔ-
χε τρεῖς υἱούς. τὸν μὲν, κίθαροδόν. τὸν δ' ἰσοκλειτῶν.
τὸν ἢ τῷ σῶματι ἀγρονομῶντα.

CHRIST. Ωμαδέει αὐτόμηνε.] Hęc Strophā versūs cōtinet nouē, Antistrophā quæ sequitur totidem habere debet, tamen octo tantū habet, vt necesse sit periisse vnū. Sunt autē hi versūs Pæonici, & genus carminis vocatur Tetrametrū, quod Hephæstion vocat πολυθρύμητον quia eo frequentes utebantur Comici, constatque tribus Pæonibus primis & Cretico. Aristophanes sæpè in fabulis suis eo carmine vsus est, neq; solū hic (versū hūc laudat idē Hephæstion) sed etiā in Agricolis cū ait ὁ
πόλι φιλὴ κέκροτος αὐτοφυὲς ἀττινὴ, καίρε λιπαρὸν δ' ἀ-
πεδον, ἔθαρ ἀγαθὸς χθονός. Tamē in eadem fabula γεωργῶν, sæpè miscet quartum Pæona vice primi neque inceptā legē semper obseruat. Sed & Eupolis in fabula Κόλαξι, (malè apud Gramaticū illū

STROPHA
Vers. 9.

Ter quater ὁ Automenes est tua beata sors
Qui genitor edideris artificis optima
Pignora manus: prior amabilis homo & catus
Ille cithara canere (gratia ei adest) sciens
Histrio secunda soboles, catus & optimus
Deinde Aripgrades propria sola sapientia
Quem docuit & docet vi ipse pater autumat
Qui neque magistrum habuit, ipse sibi doctor, &
Lingulas sibi ipse fingit in lupanari frequens.

Alexādrinū legitur Κόραξι hoc Tetrametro Pæonico vsus erat his versibus φημι δὲ βροχίοισι πολὺ πλείεσα παρέχειν ἐγὼ. καὶ πολὺ μέγιστ' ἀγαθὰ ταύτῃ δι' ἀποδείξομεν. Theopōpus Comic' hoc gen' carminis produxit ad Pæametrū Theopōpiū dictū.

Σχόλια. Κίθαροῖδ' ὄτατον.] τῆς λέξεως κέχρηται ἢ Εὐπολις ἐν χυσοῦ γένει. ὡς κατὰ βροχίας κίθαροῖδ' ὄτατε.

CHRIST. Κίθαροῖδ' ὄτατον.] Arignotum innuit citharædum, Quā voce vsus est etiam Eupolis ἐν χυσοῦ γένει, Ait enim ὡς κατὰ βροχίας κίθαροῖδ' ὄτατε. fuit autē Arignotus filius Automenis, duosque fratres habuit, nempe Aripgradem cinædū & ἀρρητοποιόν, quæ cum fratre Arignoto infestatur propter nefandam libidinem. Tertius frater histrio fuit cuius nomē nō magis sciō quā Græcus scholiasta. Tamē Scholiastes in Equitibus Aripgradem ait duos habuisse filios Arignotum puta & Aripgradem patri cognominem ex fratre tantum nobilem.

Σχόλια.